

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 13Cob/146/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5320200153
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 03. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Zuzana Štolcová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2023:5320200153.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Zuzany Štolcovej a členov senátu JUDr. Márie Dubcovej, JUDr. Róberta Bebčáka, v právnej veci žalobcu: BUS TRANS.SK, s.r.o., so sídlom Pod Šibeňou horou 31, 085 01 Bardejov, IČO: 48 267 457, proti žalovanému: Danza Trans, s.r.o., so sídlom Kysucká cesta I. 577, 023 54 Turzovka, IČO: 46 911 626, zastúpenému zástupcom Advokátska kancelária VARMUS s.r.o., so sídlom Palárikova 83, 022 01 Čadca, IČO: 36 863 203, o zaplatenie 15.832,05 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Čadca č.k. 9Cb/1/2020-150 zo dňa 23. novembra 2021 v spojení s uznesením č.k. 9Cb/1/2020-159 zo dňa 26. januára 2022, takto

rozhodol:

Odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Čadca č.k. 9Cb/1/2020-150 zo dňa 23. novembra 2021 v spojení s uznesením č.k. 9Cb/1/2020-159 zo dňa 26. januára 2022 proti výroku I. o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 1.604 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 1.604 Eur od 1.10.2019 do zaplatenia v lehote troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku, o d m i e t a .

Rozsudok Okresného súdu Čadca č.k. 9Cb/1/2020-150 zo dňa 23. novembra 2021 v spojení s uznesením č.k. 9Cb/1/2020-159 zo dňa 26. januára 2022 vo výroku II., ktorým vo zvyšku bola žaloba žalobcu zamietnutá a v závislom výroku III., podľa ktorého žalovaný má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 79,74%, o výške ktorej náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku, p o t v r d z u j e .

Žalovaný má voči žalobcovi nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom v spojení s uznesením č.k. 9Cb/1/2020-159 zo dňa 26. januára 2022 (ďalej len „rozsudok“) okresný súd výrokom I. rozhodol, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 1.604,- Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 1.604,- Eur od 1.10.2019 do zaplatenia v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku. Výrokom II. vo zvyšku žalobu žalobcu zamietol. Podľa výroku III. o nároku na náhradu trov prvoinštančného konania rozhodol tak, že žalovaný má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 79,74%, o výške ktorej náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

2. V odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie v odseku 1. poukázal na žalobu žalobcu a jej zdôvodnenie, v odseku 2. uviedol obsah vyjadrenia žalovaného v podaní zo dňa 2.11.2020 k podanej žalobe, v odsekoch 3. až 7. popísal následné vyjadrenia žalobcu a žalovaného, v odsekoch 8. až 22. uviedol vykonané dôkazné prostriedky, a to výsluch konateľa žalovaného, svedkov M. Z. D., A. D., A. N., ako aj listinné dôkazy založené v spisovom materiáli sp. zn. 9Cb/1/2020 a z nich zistený skutkový stav, ktorý právne posúdil za aplikácie ust. § 261 ods. 1, § 263 ods. 1, § 409 ods. 1, § 425 ods. 1, § 427 ods.

3, § 436 až § 441, § 440 ods. 2, § 455 Obchodného zákonníka v spojení s § 39 Občianskeho zákonníka so záverom o čiastočnej dôvodnosti žaloby v rozsahu výroku I. a jej nedôvodnosti v rozsahu výroku II.

3. Vykonaným dokazovaním mal okresný súd preukázané, že medzi žalobcom a žalovaným bola dňa 15.1.2019 uzatvorená Kúpna zmluva, ktorou sa žalovaný ako predávajúci zaviazal dodať žalobcovi ako kupujúcemu za dojednanú kúpnu cenu 75.600,- Eur autobus medzimestský MAN Lions Regio C, VIN: WMAR14ZZ2DT019878, rok výroby 2013, previesť na žalobcu vlastnícke právo k uvedenému autobusu a žalobca ako kupujúci sa zaviazal autobus od žalovaného prevziať a zaplatiť dojednanú kúpnu cenu. Uzatvorenie kúpnej zmluvy medzi stranami sporu nebolo sporným a nebola spornou ani platnosť kúpnej zmluvy a v konaní nevystala žiadna okolnosť spôsobilá viesť k záveru o jej absolútnej neplatnosti. Medzi žalobcom a žalovaným z titulu Kúpnej zmluvy zo dňa 15.1.2019 vznikol záväzkový vzťah, na ktorý okresný súd v zmysle § 261 ods. 1 Obchodného zákonníka aplikoval ustanovenia § 409 a nasl. Obchodného zákonníka, keďže tak žalobca, ako aj žalovaný v právnom vzťahu založenom predmetnou Kúpnou zmluvou zo dňa 15.1.2019, so zreteľom na všetky okolnosti konali v rámci svojej podnikateľskej činnosti. Dojednanie o aplikácii Občianskeho zákonníka na právny vzťah žalobcu a žalovaného obsiahnuté v čl. VII zmluvy okresný súd vyhodnotil pre rozpor s § 261 ods. 1 Obchodného zákonníka ako neplatné dojednanie podľa § 39 Občianskeho zákonníka, nemajúce však vplyv na platnosť zmluvy ako takej. Medzi stranami sporu nebolo sporným, že na základe predmetnej kúpnej zmluvy došlo medzi žalobcom a žalovaným k vzájomnému plneniu. Žalovaný dodal žalobcovi v kúpnej zmluve špecifikovaný autobus, žalobca tento autobus prevzal a zaplatil žalovanému dojednanú kúpnu cenu. Podľa Preberacieho protokolu zo dňa 18.1.2019 došlo k odovzdaniu autobusu a jeho prevzatiu žalobcom dňa 18.1.2019. V zhode s týmto preberacím protokolom bola i výpoveď svedka M., podľa ktorej dňa 18.1. vozidlo prevzal. Žalovaný zaplatenie dojednanej kúpnej ceny nespороval.

4. Súd prvej inštancie uviedol, že sporným medzi stranami sporu bol okruh žalobcom v konaní tvrdených väd na predmete kúpy. Jedinou vadou, ktorú žalovaný nespороval, bola prasklina čelného skla autobusu, ktorá bola zaznamenaná aj v Preberacom protokole zo dňa 18.1.2019 a chýbajúci mikrofón, ktorého dodatočné dodanie žalovaným naopak v konaní nespороval žalobca. Podľa žalobcom predloženého e-mailu zo dňa 21.1.2019 žalobca žalovanému oznámil i ďalšie vady na predmete kúpy. Z obsahu e-mailu vyplývalo oznámenie, že tečie diferák, olej zo serva, mikrofón nie je, plast zadných dverí, fučí vzduch ako blázon pri zošliapnutí brzdy. Tieto závady sa ukázali až doma a počas jazdy z Turzovky. Súčasťou e-mailu boli i fotografie. Žalobca tiež v konaní predložil list zo dňa 24.1.2019 označený ako Opakovaná reklamácia motorového vozidla - autobus medzimestský MAN Lions Regio C, VIN: WMAR14ZZ2DT019878, podľa ktorého žalovanému oznámil okrem vady zapísanej v Preberacom protokole zo dňa 18.1.2019, a to prasknutého čelného skla, aj ďalšie vady, a to vady zistené pri obhliadke - tečenie oleja z diferenciálu - semering, fučanie vzduchu pri zošliapnutí brzdového pedálu, nedodanie mikrofónu, ako aj vady zistené počas jazdy - prepravy autobusu do Bardejova - tečenie oleja z hydromotora, prasknutý kryt zadných dverí (čalúnenie), rozsvietenie kontroliek na prístrojovej doske počas jazdy do Bardejova - závady elektrickej inštalácie, závady zariadenia brzdového systému, závady ovládania nadstavby, závady palubného počítača. Žalobca listom zo dňa 24.1.2019 žalovaného zároveň vyzval na urýchlené odstránenie týchto väd na náklady žalovaného s upozornením, že v prípade, ak vady nebudú žalovaným odstránené ihneď, žalobca odstúpi od zmluvy.

5. Okresný súd poukázal na to, že žalovaný doručenie e-mailu zo dňa 21.1.2019, ani listu žalobcu zo dňa 24.1.2019 v konaní žiadnym spôsobom nerozporoval. Zároveň i z listu žalovaného zo dňa 28.1.2019 vyplynulo, že žalovanému bola dňa 21.1.2019 doručená správa s výpisom závad a fotky, ako aj, že dňa 25.1.2019 žalovaný obdržal od žalobcu list, v ktorom žalobca uvádza, že reklamuje vozidlo od žalovaného zakúpené, používané medzimestský autobus MAN Lions Regio C, VIN: WMAR14ZZ2DT019878, rok výroby 2013.

6. Súd prvej inštancie vzal za preukázané, že e-mail žalobcu zo dňa 21.1.2019 a list žalobcu zo dňa 24.1.2019 boli žalovanému doručené a žalobca žalovanému ním v e-maile zo dňa 21.1.2019 a liste zo dňa 24.1.2019 uvádzané vady na predmete kúpy oznámil, ako aj oznámil žalovanému voľbu svojho nároku z väd predmetu kúpy. S prihliadnutím k nespornému časovému okamihu, ku ktorému žalobca predmet kúpy od žalovaného prevzal, t.j. ku dňu 18.1.2019, ku ktorému okamihu na žalobcu v zmysle § 455 Obchodného zákonníka prešlo aj nebezpečenstvo vzniku škody na predmete kúpy, žalobca správy o vadách predmetu kúpy oznámené žalovanému e-mailom zo dňa 21.1.2019 a listom zo dňa 24.1.2019 podal žalovanému včas, ako aj včas uplatnil voľbu nároku z ním tvrdeného vadného plnenia.

7. Okresný súd poukázal na to, že žalovaný žalobcom tvrdené vady predmetu kúpy s výnimkou praskliny čelného skla a chýbajúceho mikrofónu sporoval. Na svoju obranu uvádzal, že vozidlo pred jeho prevzatím bolo za spoločnej účasti žalobcu ako kupujúceho a žalovaného ako predávajúceho riadne a veľmi dôkladne prezreté, a to aj zospondu prostredníctvom montážnej jamy, ako aj bola vykonaná skúšobná jazda. Poruchy uvádzané žalobcom v e-maile zo dňa 21.1.2019 sa počas prehliadky nijakým spôsobom neprejavili. V čase predaja žalovaný nemal žiadnu vedomosť o existencii akýchkoľvek vád na vozidle okrem tých, na oprave ktorých sa so žalobcom dohodli pri samotnej kúpe. Vozidlo po oznámení údajných porúch mu už nebolo k dispozícii, ale s týmto manipuloval výlučne žalobca, vozidlo už bolo opravené, a to bez akejkoľvek súčinnosti so žalovaným.

8. Na základe vykonaného dokazovania mal súd prvej inštancie nesporne preukázané, že žalobca pristúpil k vykonaniu opravy ním tvrdených vád na predmete kúpy, a to aj napriek tomu, že voči žalovanému si z titulu zodpovednosti za vady uplatnil nárok na odstránenie vád a v prípade neodstránenia vád odstúpenie od kúpnej zmluvy.

9. Okresný súd uviedol, že v zmysle § 263 ods. 1 Obchodného zákonníka zmluvným stranám kúpnej zmluvy nič nebráni dojednať si nároky z vád tovaru aj odlišne od úpravy obsiahnutej v § 436 až § 441 Obchodného zákonníka, rozšíriť úpravu zodpovednosti za vady predmetu kúpy. V danom prípade takéto rozšírené, resp. odlišné dojednanie nárokov z vád tovaru z predloženej Kúpnej zmluvy zo dňa 15.1.2019 nevyplývalo. Nároky žalobcu zo zodpovednosti za vady predmetu kúpy sa preto naďalej spravujú ustanoveniami § 436 až § 441 Obchodného zákonníka. Obchodný zákonník v citovaných ustanoveniach oprávnenie kupujúceho dať na vlastné náklady odstrániť vady predmetu kúpy a potom požadovať od predávajúceho náhradu týchto nákladov, neupravuje. Žalobca preto nebol oprávnený sám na vlastné náklady odstraňovať ním tvrdené vady na predmete kúpy.

10. V tomto smere okresný súd tiež poukázal na § 440 ods. 2 Obchodného zákonníka, podľa ktorého uspokojenie, ktoré možno dosiahnuť uplatnením niektorého z nárokov z vád tovaru podľa § 436 a § 437, nemožno dosiahnuť uplatnením nároku z iného právneho dôvodu. Z ust. § 440 ods. 2 Obchodného zákonníka jednoznačne vyplýva, že ustanovenia o zodpovednosti za vady nie je možné obchádzať a nahrádzať ich tým, že kupujúci nárok vyplývajúci mu zo zodpovednosti za vady bude uplatňovať z iného právneho titulu, napr. z titulu zodpovednosti za škodu. Postupom, pri ktorom kupujúci pristúpi k oprave ním tvrdených vád predmetu kúpy na vlastné náklady a následne sa v súdnom konaní domáha zaplatenia týchto nákladov bez predchádzajúceho dojednania takéhoto postupu, čo je i daný prípad, dochádza podľa názoru okresného súdu k obchádzaniu ustanovení o zodpovednosti za vady, čo je neprípustné.

11. Z týchto dôvodov podľa okresného súdu nebolo preto možné žalobcovi ním uplatnený nárok na zaplatenie nákladov spojených so zakúpením náhradných dielov, opravou predmetu kúpy priznať. V tomto smere podporne poukázal i na závery rozsudku Krajského súdu Trnava sp. zn. 23Co 59/2019 zo dňa 25.2.2020 a tam citovaný rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 33Cdo 1508/2008 zo dňa 29.6.2010, v zmysle ktorých bez ďalšieho objednávateľ nie je oprávnený na vlastné náklady, resp. treťou osobou vykonávať opravy zistených závad diela uskutočneného zhotoviteľom a tento záver je možné analogicky aplikovať aj na kupujúceho a jeho oprávnenie na vlastné náklady, prípadne treťou osobou vykonávať opravy zistených závad kúpeného tovaru.

12. Okresný súd ďalej uviedol, že žalobcom v konaní predložené pokladničné doklady zo dňa 15.3.2019 na sumu 580,80 Eur a 631,36 Eur, zo dňa 20.3.2019 na sumu 88,58 Eur a zo dňa 29.3.2019 na sumu 865,86 Eur a na sumu 170,47 Eur (č.l. 16 - 18 spisu) a faktúra č. 0050007272 (č.l. 23 spisu) bez ďalšieho ani nepreukazujú, že všetky tam vyúčtované náklady boli vynaložené iba výlučne na odstránenie žalobcom v e-maile zo dňa 21.1.2019 a liste zo dňa 24.1.2019 uvádzaných vád a nedošlo prostredníctvom ich vynaloženia k zhodnoteniu, resp. zlepšeniu vlastností predmetu kúpy. Obrana žalovaného, ktorou namietal, či opravy realizované žalobcom súviseli primárne s poruchami, ktoré autobus mal v čase jeho predaja, bola preto dôvodná. Napokon k obrane žalovaného, že na faktúre zo servisu a predkladaných dokladoch sú naúčtované položky, ktoré s reklamáciou nesúvisia (napríklad obrysovka, reproduktory), sa žalobca ani žiadnym spôsobom nevyjadril.

13. Okresný súd konštatoval, že žalobca nevyvrátil ani obranu žalovaného o neunesení dôkazného bremena o existencii vád v čase prechodu nebezpečenstva škody na tovare, pritom ako vyplýva z §

425 ods. 1 Obchodného zákonníka a § 427 ods. 3 Obchodného zákonníka predávajúci zodpovedá za vady tovaru, ktoré má v okamihu prechodu nebezpečenstva škody na kupujúceho. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe poukázal, že žalobca, hoci uvádzal, že vozidlo po vzniku porúch prezrel ním prizvaný znalec, ktorý konštatoval, že poruchy na vozidle sú staršieho dáta, nepredložil žiadny relevantný znalecký posudok, z ktorého by ním uvádzané vady vyplývali. Vo vzťahu k uvedenej obrane žalovaného žalobca zostal nečinný. Žalobca, hoci v konaní tvrdil, že ním reklamované vady vyplývajú z dlhodobej, nepravidelnej a nedostatočnej starostlivosti, ku tomuto tvrdeniu dôkazy nepredložil, v dôsledku čoho preto bez akýchkoľvek pochybností nepreukázal, že k okamihu prechodu nebezpečenstva vzniku škody na predmete kúpy, t.j. k okamihu prevzatia, všetky ním tvrdené vady na predmete kúpy existovali. Pokiaľ aj žalobca predložil fotografie, tieto podľa názoru okresného súdu zachytávali stav existujúci k okamihu vyhotovenia fotografie, bez ďalšieho však z nich nebolo možné vyvodiť záver, že stav zachytený fotografiou existoval už v minulosti a na jeho vznik nepôsobili i vplyvy existujúce v čase vyhotovenia fotografie, resp. bezprostredne pred jej vyhotovením.

14. Z týchto dôvodov okresný súd žalobcom uplatnený nárok na zaplatenie súm zodpovedajúcim sumám vyúčtovaným na pokladničných dokladoch zo dňa 15.3.2019 v sume 580,80 Eur a 631,36 Eur, zo dňa 20.3.2019 v sume 88,58 Eur a zo dňa 29.3.2019 v sume 865,86 Eur a v sume 170,47 Eur (č.l. 16 - 18 spisu), faktúre č. 0050007272 (č.l. 23 spisu) a faktúre číslo 2019096 s výnimkou sumy 1.604,- Eur za opravu čelného skla, do ktorej sumy žalovaný tento nárok žalobcu uznal, vyhodnotil ako nedôvodný.

15. Vo vzťahu k žalobcom uplatnenému nároku na zaplatenie súm z faktúr číslo 011/2019 a číslo 201900251 okresný vyhodnotil ako dôvodnú obranu žalovaného, ktorou namietal aktívnu legitimáciu žalobcu. Vo všeobecnosti sa vecnou legitimáciou (aktívnou, aj pasívnou) rozumie právo alebo povinnosť vyplývajúce z hmotného práva. Žalobcovi svedčí aktívna legitimácia, ak je nositeľom subjektívneho práva a žalovanému svedčí pasívna legitimácia, ak je nositeľom záväzku, o ktorých sa rozhoduje a ktoré vyplývajú z hmotného práva. V súdenom prípade zo žalobcom predloženej faktúry číslo 011/2019 vyplynulo, že uvedenou faktúrou fakturovala obchodná spoločnosť DUJO BUS s.r.o. sumu vo výške 2.500,- Eur za prenájom autobusu od 9.4.2019 do 23.4.2019 odberateľovi M. U. - BUS TRANS, IČO: 30 632 021, t.j. subjektu identifikovanému identifikačným číslom, ktoré je odlišné od identifikačného čísla žalobcu. Rovnako faktúrou číslo 201900251 obchodná spoločnosť KO a LA Plus, s. r. o. fakturovala sumu 379,99 Eur, ktorú žalobca identifikoval ako platbu za batériu, odberateľovi M. U. - BUS TRANS, IČO: 30 632 021. Opätovne i uvedenou faktúrou číslo 201900251 bolo fakturované subjektu s identifikačným číslom odlišným od identifikačného čísla žalobcu. Vzhľadom k tomu, že identifikačné číslo ako jednoznačný a nezameniteľný údaj slúži na jednoznačnú identifikáciu podnikateľa, uvedené faktúry viedli k záveru o existencii právneho vzťahu medzi vo faktúrach uvedenými dodávateľmi a odberateľom, ktorým bol subjekt odlišný od žalobcu. Iba na základe uvedených faktúr bez ďalšieho nebolo možné dospieť k záveru, že žalobca bol zmluvnou stranou právnych vzťahov, v ktorých boli tieto faktúry vystavené. Zároveň žalobca v konaní ani netvrdil a nepreukázal prechod alebo prevod záväzkov fakturovaných týmito faktúrami na neho. Nepreukázal preto bez akýchkoľvek pochybností svoj právny vzťah k právam a povinnostiam viažucim sa k týmto faktúram. Tým zároveň nepreukázal ani svoju legitimáciu domáhať sa voči žalovanému nárokov spojených s týmito faktúrami. Okresný súd preto i tento žalobcom uplatnený nárok vyhodnotil ako nie dôvodný.

16. Zo všetkých uvedených dôvodov okresný súd preto žalovaného zaviazal k povinnosti uhradiť žalobcovi sumu vo výške 1.604,- Eur do ktorej sumy žalovaný nárok žalobcu za vadu na predmete kúpy - prasklinu čelného skla uznal spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne od 1.10.2019, ku ktorému dňu bol žalovaný preukázateľne v omeškaní s úhradou uvedenej sumy, vo vzťahu ku ktorej nárok žalobcu uznal, do zaplatenia a vo zvyšku žalobu žalobcu ako nedôvodnú zamietol.

17. Žalobca bol úspešný čo do sumy vo výške 1.604,- Eur, do ktorej sumy okresný súd podanej žalobe vyhovel a neúspešný bol čo do sumy 14.228,05 Eur, do ktorej sumy bola podaná žaloba žalobcu zamietnutá. Žalovaný bol úspešný čo do sumy 14.228,05 Eur a neúspešný čo do sumy 1.604,- Eur. Miera úspechu žalovaného tak predstavuje 79,74 % [(14.228,05 Eur - 1.604,- Eur) : 15.832,05 Eur * 100 = 79,74 %]. V uvedenom rozsahu žalovanému v súlade s vyššie citovaným § 255 CSP prináleží voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania. Okresný súd z uvedených dôvodov žalovanému priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 79,74 %, o výške ktorej náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

18. Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie žalobca. Uviedol, že všetky predložené doklady, ktoré predložil v žalobe v celkovej sume 1.947,55 Eur a ktoré zaplatil, sa týkajú súčiastok, ktoré boli potrebné k oprave autobusu a na jeho spojzdenie. Čo sa týka obrany žalovaného, že sa netýkajú reklamácie, nie je to pravdou, možno čiastočne obrysovka na svetlo na kufri autobusu, ktoré žalobca nereklamoval. Uvádzané reproduktory žalobca reklamoval tým, že uvádzal chýbajúci mikrofón v autobuse, bez ktorého nebolo možné overiť funkčnosť audio sústavy. Po doručení mikrofónu žalobca zistil nefunkčnosť celého systému, ktorý je pre chod a činnosť dopravy nevyhnutný, a preto trval na pôvodnej žalobe a tiež na pôvodnej reklamácii, ktorá bola uplatnená písomnou formou - fotografické správy ešte počas jazdy s autobusom do sídla spoločnosti v Bardejove. Opravu celého audio systému zabezpečil autorizovaný servis, čo je rozpísané v dôkaze č. 5. Pokiaľ žalovaný namietal nedostatok aktívnej legitímácie žalobcu, čo okresný súd akceptoval, tak žalobca poukázal na to, že má uzatvorenú zmluvu o nájme autobusov s fyzickou osobou - SZČO: M. U. - BUS TRANS, ktorý vlastní licenciu na prevádzkovanie pravidelnej osobnej autobusovej dopravy. Obchodná spoločnosť DUJO BUS, s.r.o správne vyfakturovala za prenájom autobusu 2.500 Eur pre SZČO M. U. - BUS TRANS, a to za obdobie od 9.4.2019 do 23.4.2019. Tento autobus mala od žalobcu prenajatý SZČO M. U. - BUS TRANS. K tomu doložil žalobca faktúru č. 2019/4/28 zo dňa 07.05.2019 v sume 3.600 Eur, ktorou fakturoval nájom a tiež doklad o úhrade faktúry v sume 3.600 Eur zo dňa 24.6.2019. Okresný súd vyhodnotil reklamáciu prasknutého predného skla ako odôvodnenú, t.j. uznal jej oprávnenosť čo do dôvodu, avšak neuznal nároky žalobcu čo do výšky. Žalobca poukázal na to, že v súlade s príslušnými ustanoveniami Obchodného zákonníka predávajúci zodpovedá za vady zjavné. Žalovaný bol ochotný poškodené sklo vymeniť, ale nebol ochotný uhradiť náklady spojené s dopravou do Turzovky a ani sám neprišiel vymeniť sklo do Bardejova. Žalobca bol nútený promptne vadu odstrániť s ohľadom na bezpečnosť cestujúcich. K žalobe priložil doklad o výmene skla spoločnosťou AUTOSKLO PO - H., ktorá so žalobcom dlhodobu spolupracuje. Pre preukázanie, že obchodný partner nenadhodnotil svoje služby, žalobca priložil aj cenovú ponuku na výmenu predného okna od autorizovaného servisu Moto-Car Prešov a napriek týmto dokladom okresný súd priznal na výmenu predného skla iba sumu 1.604,- Eur podľa cenovej ponuky od spoločnosti BICARautosklo, ktorú však žalobca považuje za irelevantnú, nakoľko je bez dátumu, teda nevie posúdiť, či je pred piatich rokov alebo je aktuálna, neobsahuje ŠPZ vozidla, t.j. nie je zrejmé, pre aký autobus bola cenová ponuka vyhotovená, nie je uvedené číslo VIN, podľa ktorého by sa dal autobus stotožniť, a preto uvedený dôkaz považoval za nerelevantný a vyhotovený účelovo. Podľa žalobcu sa okresný súd vôbec nevysporiadal s jeho požiadavkou v sume 7.905,33 Eur bez DPH, aj keď žalobca žiadal náhradu škody, a to v bode 7 žaloby a súčasne priložil doklad o oprave autobusu v autorizovanom servise: Motor-Car Prešov, t.j. faktúru č. 0050007272 zo dňa 27.06.2019, v ktorej je presný rozpis prác, ktoré zodpovedajú aj uplatnenej písomnej reklamácii žalobcom hneď pri ceste s autobusom do Bardejova a tiež nasledujúci deň. Rozhodujúcu časť reklamácie tvorila závada riadiaceho systému, čo sa potvrdilo aj v autorizovanom autoservise, keď museli vymeniť riadiacu jednotku. Žiadal dôslednejšie preskúmať jednotlivé položky, ktoré boli opravované u autorizovaného servisu. Ďalej uviedol, že v inom ako autorizovanom servise nebolo možné zabezpečiť opravu autobusu, nakoľko sa jedná o dopravný prostriedok denne prevážajúci cestujúcich na vnútroštátnych a medzinárodných linkách. Žiadal o vydanie rozsudku ako je uvedené v žalobe.

19. K doručenému odvolaniu žalobcu sa písomne vyjadril žalovaný prostredníctvom zástupcu (č.l. 184 - 186 spisu). K otázke aktívnej vecnej legitímácie žalobcu žalovaný uviedol, že prvoinštančný súd sa k nej dostatočne vyjadril v rozsudku vo veci samej, ktoré odôvodnenie považuje za absolútne dostatočné. Žalobca mal možnosť sa k uvedenej otázke pred súdom prvej inštancie vyjadriť, pričom dôkazné bremeno v tejto otázke neunesol. Čo sa týka nákladov na opravu čelného skla, tak prasklina čelného skla bola vadou, ktorou trpel predmet kúpy ešte pred samotným predajom, čo žalovaný nerozporuje, a preto aj okresný súd náhradu za túto opravu priznal. Žalobca však postupoval nesprávne, keď si nechal sklo opraviť v servise podľa vlastného uváženia a následne zaslal žalovanému faktúru na preplatenie. Žalovaný dokázal predložiť cenovú ponuku, ktorá je nižšia, než faktúra predložená za danú opravu žalobcom, a keďže súd môže priznať iba náklady nevyhnutné na opravu, teda hodnotu najnižšej cenovej ponuky, tak jeho postup bol správny a spravodlivý. To, že v cenovej ponuke nie je uvedené VIN číslo predmetného autobusu, neznamena, že by to bol zdrap papiera, tak ako to uvádza žalobca, nakoľko pri kalkulácii cenovej ponuky nebol konkrétny autobus pristavený, keďže nedošlo k dohode na preplatení nákladov za dopravu do Turzovky, tak nebolo logicky možné uviesť presné a nezameniteľné identifikačné údaje autobusu. Cenová ponuka má všeobecnú povahu, pričom je jasne uvedený typ autobusu. Snahu o spochybnenie cenovej ponuky žalobcu považoval za neopodstatnenú. K nepriznaniu náhrady v sume 7.905,33 Eur bez DPH žalovaný poukázal na to, že tvrdenie žalobcu, že okresný sa

s uvedenou požiadavkou nevysporiadal, je minimálne zavádzajúce, ak nie dokonca nepravdivé, keďže okresný súd obsiahlo zdôvodnil, prečo uvedenú náhradu nepriznal, v ktorej súvislosti citoval z odseku 27. odôvodnenia rozsudku. Zhrnul, že rozsudok súdu prvej inštancie považuje za vecne správny, žiada ho potvrdiť s priznaním nároku na náhradu trov odvolacieho konania.

20. K doručenému vyjadreniu žalovaného sa písomne vyjadril žalobca v podaní zo dňa 23.04.2022 (č.l. 192 spisu). Žalobca trval na svojom stanovisku uvedenom v odvolaní a tiež na tom, že škoda vznikla spoločnosti BUS TRANS.SK, s.r.o., čo preukázal písomnými dokladmi. K nákladom na opravu čelného skla žalobca jednoznačne preukázal, že žalovaný sám využíva služby autorizovaného servisu na výmenu čelného skla, pričom jeho výmena bola drahšia ako si uplatnil žalobca a nevyužíva služby spoločnosti, od ktorej predložil tzv. „cenovú ponuku“. Doklady potvrdzujúce tvrdenia žalobcu tvoria prílohu odvolania. Tvrdenie žalovaného, že dochádza k spochybneniu cenovej ponuky, ktorú predložil v konaní, neobstojí, nakoľko všetky vady uvedené žalobcom sú reálne a základné údaje tam nie sú uvedené, ani len rok vyhotovenia. Takýto dôkaz nemá podstatné náležitosti právneho dokumentu. K nepriznaniu náhrady v sume 7.905,33 Eur žalobca poukázal na to, že skryté vady neboli prvostupňovým súdom spochybnené, ale naopak, žalobca preukázal, že vady, ktoré reklamoval, boli skutočné a následne vady opravované v autorizovanom servise. Rozpis vád, vykonané práce boli podrobne uvedené v predloženej faktúre. Je pravdou, že vo faktúre je načítovaná aj výmena obrysového svetla, ktorú žalobca písomne ani ústne nereklamoval, a preto zníženie priznanej sumy o uvedenú čiastku rešpektuje.

21. K doručenému vyjadreniu žalobcu sa písomne vyjadril žalovaný prostredníctvom zástupcu v podaní zo dňa 26.05.2022. Žalovaný poukázal na podstatu sporu, ktorá tkvie v tom, že žalobca v rozpore s dohodou účastníkov a ustanoveniami Obchodného zákonníka si nechal opraviť vady na predmete kúpy na vlastné náklady a tieto potom chcel preplatiť od žalovaného. Postup, ako ho použil žalobca, Obchodný zákonník pozná iba pod podmienkou dohody účastníkov, ktorá v tomto prípade absentuje, inak ho vylučuje. S uvedeným sa stotožnil aj súd prvej inštancie. Z tohto dôvodu nemožno akceptovať ani námietku žalovaného týkajúcu sa cenovej ponuky na opravu čelného skla, keďže bolo vecou žalovaného, aby toto nechal opraviť na vlastné náklady, pričom to, aké vysoké by tieto náklady boli, bolo by na žalovanom. Žalobca neznalý ustanovení Obchodného zákonníka nechal predmet kúpy opraviť na vlastné náklady, hoci na to neexistovala dohoda účastníkov, za čo žalovaný nemôže byť zodpovedný. Žalovaný spochybnil, že by vady na autobuse v takom rozsahu, v akom ich deklaroval žalobca, mal súd prvej inštancie za preukázané. Žalobcovi bola priznaná náhrada za čelné sklo v takej sume, v akej opravu deklaroval žalovaný, čo však neznamená, že by mal okresný súd za preukázané aj ostatné vady, ako ich deklaroval žalobca. Rozhodnutie súdu prvej inštancie považoval za vecne správne a žiadal ho potvrdiť.

22. K doručenému vyjadreniu žalovaného sa písomne vyjadril žalobca v podaní zo dňa 27.6.2022 (č.l. 205 spisu). Uviedol, že žalovaný vo vyjadrení opakovane uvádza tie isté vyjadrenia. K veci samej žalobca uviedol, že postup žalovaného (zrejme malo byť uvedené žalobca, pozn. krajského súdu), t.j. oprava autobusu sa musela uskutočniť s ohľadom na záväzky plynúce z licencie žalobcu a žalovaný sa nebol ochotný dohodnúť na žiadnom postupe pri odstraňovaní zistených vád, ktoré neboli zjavné pri prevzatí autobusu, ale boli reklamované ešte v deň prevzatia, nakoľko sa prejavili po ceste do Bardejova. Pri inom postupe žalovaného (zrejme malo byť uvedené žalobca, pozn. krajského súdu) hrozili majetkové škody spojené s dodržiavaním cestovného poriadku v medzinárodnej doprave. Práve pre túto medzinárodnú dopravu bol autobus od žalovaného kúpený. Nedodržanie medzinárodnej dopravy znamená každodennú sankciu, ktorá je výrazne vyššia ako realizovaná oprava zistených vád autobusu.

23. K doručenému vyjadreniu žalobcu sa písomne vyjadril žalovaný v podaní zo dňa 04.07.2022 (č.l. 211 spisu). Podľa žalobcu to, že žalovaný mal s kúpeným autobusom údajne plánovanú medzinárodnú autobusovú prepravu, je vo vzťahu k predmetnému prípadu irelevantné. Faktom zostáva, že žalobca si nechal autobus opraviť v rozpore s ustanoveniami Obchodného zákonníka, hoci na takéto jeho konanie absentovala dohoda účastníkov. Nie je pravdou, že by žalovaný nebol ochotný sa dohodnúť na žiadnom postupe odstránenia zistených vád. Tie vady, na ktorých existencii vznikol konsenzus zmluvných strán, boli žalovaným v primeranej lehote odstránené. Na ostatné vady, ktoré nemal žalovaný za preukázané, požiadaval žalobcu o pristavenie autobusu do Turzovky, čo je postup plne súladný s ustanoveniami Obchodného zákonníka, žalobca však konal absolútne svojvoľne, keď neprestavil autobus do Turzovky a nechal ho opraviť na vlastné náklady. Žalovaný tak nemal žiadnu možnosť zistiť, ktoré z tvrdených a

údajne opravovaných vád existovali už v čase uzavretia zmluvy a ktoré vznikli až po uzavretí zmluvy. Žalobca síce chce, aby žalovaný niesol zodpovednosť za náklady na opravu, ale neposkytol mu žiadnu reálnu možnosť, aby ju ovplyvnil čo do dôvodov a výšky samotnej opravy.

24. K doručenému vyjadreniu žalovaného sa písomne vyjadril žalobca v podaní zo dňa 29.07.2022, v ktorom uviedol, že opakovane tvrdí, že žalovaný vedel o veciach, ktoré mal autobus pri predaji, a preto odmietol uhradiť náklady, ktoré by boli spojené s pristavením autobusu v Turzovke. Nakoniec to potvrdil sám žalovaný vo svojej výpovedi na prvostupňovom súde. Sám priznal, že obdržal textové správy o vadách autobusu, ktoré mu zaslal žalovaný ešte počas cesty do Bardejova. Týmto postupom žalovaného bola ohrozená podnikateľská činnosť žalobcu a súčasne tiež neprimerané finančné straty spojené so sankciami za nedodržanie záväzkov v medzinárodnej doprave a predpokladá, že aj strata licencie na medzinárodnú dopravu. Keďže žalovaný neuviedol žiadne nové skutočnosti, ktoré by mohli mať vplyv na rozhodovanie odvolacieho súdu, žiadal, aby odvolací súd vydal rozsudok, ktorého petit je uvedený v žalobe.

25. Postupom okresného súdu, a to podaním zo dňa 10.8.2022 bolo vyjadrenie žalobcu k vyjadreniu žalovaného, doručené na vedomie žalovanému prostredníctvom právneho zástupcu.

26. Krajský súd v Žiline ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal vec v medziach odvolacích dôvodov žalobcu podľa § 379, § 380 ods. 1 CSP bez nariadenia pojednávania a verejným vyhlásením rozsudku krajským súdom za rešpektovania ust. § 219 ods. 1, 3 CSP odvolanie žalobcu proti výroku I. napadnutého rozsudku v spojení s uznesením č.k. 9Cb/1/2020-159 zo dňa 26. januára 2022 (ďalej len „rozsudok“) odmietol podľa ust. § 386 písm. c) CSP. Rozsudok okresného súdu v napadnutom výroku II., ktorým vo zvyšku bola žaloba zamietnutá a v závislom výroku III. o trovách prvoinštančného konania bol potvrdený ako vecne správne rozhodnutie podľa ust. § 387 ods. 1, 2 CSP. Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

27. K procesnému postupu krajského súdu, ktorý prejednal odvolanie žalobcu bez nariadenia ústneho pojednávania sa poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Žiline č.k. 13Cob/146/2022-226 zo dňa 07.03.2023, keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli Krajského súdu v Žiline v lehote najmenej 5 dní pred jeho vyhlásením v zmysle uvedeného uznesenia dňa 21.03.2023 a na webovej stránke Krajského súdu v Žiline, na základe čoho boli splnené podmienky k verejnému vyhláseniu rozsudku krajským súdom.

28. Vo vzťahu k prvému výroku rozhodnutia krajského súdu, ktorým došlo k odmietnutiu odvolania žalobcu zo dňa 20.02.2022 proti výroku I. rozsudku Okresného súdu Čadca č.k. 9Cb/1/2020-150 zo dňa 23. novembra 2021 v spojení s uznesením č.k. 9Cb/1/2020-159 zo dňa 26. januára 2022 (ďalej len „rozsudok“), podľa ktorého žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 1.604,- Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 1.604,- Eur od 1.10.2019 do zaplatenia, krajský súd poukazuje na ust. § 359 CSP, podľa ktorého odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané a analogicky aj na judikované rozhodnutie Rc 40/1993, rozhodnutie Najvyššieho súdu SR zo dňa 07.07.1992 sp. zn. 1Cdo/28/1992, podľa ktorého právnej vety „...právo na podanie dovolania proti rozhodnutiu odvolacieho súdu nemá ten účastník, ktorý týmto rozhodnutím nebol dotknutý na svojich právach“. Za analogického použitia citovaného judikovaného rozhodnutia napadnutý výrok I. rozsudku okresného súdu, ktorým bolo žalobe v časti o zaplatenie 1.604,- Eur spolu s príslušenstvom vyhovené, nevyznel v neprospech žalobcu, a teda týmto výrokom nebol dotknutý na svojich právach. Z uvedeného žalobca v tejto časti podaného odvolania nebol osobou oprávnenou na podanie odvolania a v tejto časti jeho odvolanie bolo preto odmietnuté podľa ust. § 386 písm. b) CSP, podľa ktorého odvolací súd odmietne odvolanie, ak bolo podané neoprávnenou osobou.

29. Vo vzťahu k druhému výroku rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol rozsudok okresného súdu vo výroku II., ktorým vo zvyšnej časti bola žaloba zamietnutá, krajský súd poukazuje na ust. § 379 CSP v spojení s ust. § 380 ods. 1 CSP a uvádza, že v odvolacom konaní mohol posudzovať napadnutý rozsudok okresného súdu v rozsahu zadefinovaných odvolacích dôvodov, obsiahnutých v písomne podanom odvolaní žalobcu zo dňa 20.02.2022 (č.l. 161-162 spisu). Pokiaľ žalobca nevykvalifikoval iné odvolacie dôvody, než len tie, ktoré boli obsiahnuté v ním včas podanom odvolaní, tak následne potom ani krajský súd v rámci svojho konania a rozhodovania nemohol posudzovať rozsudok okresného súdu a v ňom obsiahnuté závery, ak sa tieto nestali predmetom odvolania žalobcu. Ak sú súdom prvej inštancie prijaté

závery, ktoré odvolateľ v podanom odvolaní nerozporuje, tak zákonite tieto bez ďalšieho sa nemôžu stať ani predmetom vyhodnocovania odvolacím súdom, pretože k tomu, ako uviedol krajský súd, už nie je zákonný priestor, ak v zmysle ust. § 380 ods. 1 CSP je odvolací súd odvolacími dôvodmi viazaný a súčasne sa nejedná o žiadnu z právnych situácií vyjadrených pod písm. a), b), c) ust. § 379 CSP.

30. Dodáva odvolací súd, že rozsah odvolacích dôvodov žalobcu, obsiahnutých v písomne podanom odvolaní mohol byť posudzovaný len v rovine tých tvrdení, ktoré sa týkali posúdenia nároku žalobcu, jeho relevantných tvrdení a dôkazov produkovaných v konaní pred súdom prvej inštancie, vo väzbe na dôvody a rozsah obrany žalovaného v tomto konaní, za viazanosti odvolacieho súdu skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie podľa ust. § 383 CSP, za stavu zistenia, že nebol dôvod na zopakovanie alebo doplnenie dokazovania, ak do Zápisnice o pojednávaní zo dňa 23.11.2021 (konkrétne na č.l. 145 spisu) strana žalobcu uviedla, že ..., „Nemám návrhy na dokazovanie“... a strana žalovaného uviedla, že ..., „Nemáme návrhy na doplnenie dokazovania“.

31. Predmetom odvolacieho konania, vzhľadom na odvolacie námietky žalobcu bolo posúdiť, či súd prvej inštancie správne rozhodol, ak výrokom II. žalobu žalobcu vo zvyšku zamietol. Podstata odvolania žalobcu spočívala v námietke, že okresný súd nesprávne vyhodnotil žalobcom predložené doklady, listiny týkajúce opravy autobusu a jeho spojzariadenia, nesprávne posúdil námietku nedostatku aktívnej legitímácie žalobcu vo vzťahu k požadovanej náhrade nákladov za prenájom autobusu, ako aj nesprávne posúdil doklad doložený žalobcom na výmenu čelného skla.

32. Úvodom krajský súd poukazuje na to, že základom jeho rozhodnutia je aplikácia ust. § 387 ods. 2 CSP, keďže sa v podstatných častiach stotožňuje so skutkovými a právnymi závermi vyjadrenými okresným súdom v napadnutom rozsudku, viažucimi sa k napadnutému výroku II.. Práve na základe aplikácie ust. § 387 ods. 2 CSP vo vyvolanom odvolacom konaní nie je potrebné a ani žiaduce, aby krajský súd v odôvodnení svojho rozsudku zopakoval tie skutkové a právne závery okresného súdu, s ktorými sa stotožňuje, ale je postačujúce na ne len odkázať. Vzhľadom k rozsahu odôvodnenia napadnutého rozsudku a odvolacím dôvodom žalobcu krajský súd konštatuje, že okresný súd sa v odôvodnení rozsudku vysporiadal so všetkými podstatnými vyjadreniami sporových strán, ktoré boli prednesené v konaní pred súdom prvej inštancie. Zároveň však odvolací súd uvádza, že ak sa stotožňuje so závermi rozsudku okresného súdu a odkáže na dôvody rozhodnutia súdu prvej inštancie, potom stačí, ak sa v odôvodnení vyjadří len k odvolacím námietkam žalobcu, pretože rozhodnutie odvolacieho súdu v podstate v sebe zahŕňa po obsahovej stránke aj odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie. Uvedený postup krajského súdu je v súlade s uznesením Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 350/09 zo dňa 08. októbra 2009, v spojení aj s rozsudkom Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo 180/2005, a uznesením NS SR sp. zn. 8Cdo 190/2016 zo dňa 20.12.2017.

33. Len k zvýrazneniu vecnej správnosti napadnutého rozhodnutia a vo vzťahu k odvolacím dôvodom žalobcu, ktoré boli vyjadrené ním v podanom odvolaní zo dňa 20.02.2022, krajský súd uvádza nasledovné.

34. Tak ako okresný súd, i odvolací súd v rámci konania o podanom odvolaní žalobcu vychádzal za aplikácie ust. § 186 ods. 2 CSP z medzi stranami nespornej okolnosti, a to uzatvorenej Kúpnej zmluvy zo dňa 15.01.2019 (č.l. 5 spisu), predmetom ktorej bol záväzok žalovaného ako predávajúceho dodať žalobcovi ako kupujúcemu za dojednanú kúpnu cenu 75.600 Eur autobus medzimestský MAN Lions Regio C, VIN: WMAR14ZZ2DT019878, farba: biela, rok výroby: 29.5.2013 a previesť na žalobcu vlastnícke právo k uvedenej veci a žalobca ako kupujúci sa zaviazal zaplatiť dohodnutú kúpnu cenu. V čl. V kúpnej zmluvy bolo obsiahnuté prehlásenie predávajúceho, že ..., „oboznámil kupujúceho s technickým stavom predmetného motorového vozidla a nezatajil žiadne skutočnosti, prípadne závady, o ktorých vedel a mohli by viesť k znehodnoteniu predmetnej veci. Predávajúci vyhlásil, že predmetné motorové vozidlo bolo používané, bolo riadne udržiavané, ku dňu podpisu tejto zmluvy má najazdených 428.700 kilometrov, je v dobrom stave zodpovedajúcom počtu najazdených kilometrov a roku výroby vozidla“. V tomto článku ďalej kupujúci prehlásil ..., „že pozná technický stav kupovaného predmetného motorového vozidla. Kupujúci vyhlasuje, že so stavom predmetného motorového vozidla sa riadne oboznámil jeho obhliadkou a skúšobnou jazdou vykonanou dňa 10.1.2019 a kupuje ho v stave, v akom sa nachádza ku dňu podpisu tejto zmluvy“. Ďalej nesporným medzi stranami nebolo, že došlo k vzájomnému plneniu, a to, že žalovaný dodal žalobcovi v kúpnej zmluve špecifikované motorové vozidlo podľa Preberacieho protokolu zo dňa 18.1.2019, ktorým žalobca predmetné motorové vozidlo prevzal a nesporné bolo

zaplatenie kúpnej ceny. Nebolo sporu o tom, že žalovaný uznal opodstatnenosť reklamácie žalobcu týkajúcej sa vadnosti čelného skla.

35. V odvolacom konaní nebola vyvolaná spornosť záveru okresného súdu vyjadreného v odseku 25. odôvodnenia v tom, že na žalobcu po prevzatí vozidla dňa 18.1.2019 prešlo v zmysle § 455 Obchodného zákonníka nebezpečenstvo vzniku škody na predmete kúpy a ako aj, že žalobca správy o vadách predmetu kúpy oznámil žalovanému v e-maile zo dňa 21.01.2019 a listom zo dňa 24.01.2019 včas, ako aj včas uplatnil voľbu nároku z ním tvrdeného vadného plnenia.

36. Sporným v konaní pred súdom prvej inštancie ako aj v odvolacom konaní zostalo posúdenie, či boli splnené podmienky pre vznik nároku žalobcu na zaplatenie nákladov ako škody z titulu odstránenia väd tretím subjektom a (ne)dôvodnosti nároku na náhradu nákladov spojených s prenájomom druhého autobusu na zabezpečenie zmluvnej prepravy.

37. Pokiaľ sa žalobca domáhal zaplatenia sumy 1.947,55 Eur z titulu ceny zabezpečenia náhradných dielov, výmeny čelného skla v sume 3.162,51 Eur podľa faktúry č. 2019098, ktorú žalobca urobil prostredníctvom svojho obchodného partnera AUTOSKLO PO - H. a opravy autobusu prostredníctvom autorizovaného servisu, ktorej cena opravy bola vyúčtovaná faktúrou č. 0050007272 zo dňa 27.06.2019 vo výške 9.486,40 Eur s DPH spoločnosťou Motor-Car Prešov, tak v zhode s okresným súdom i krajský súd primárne poukazuje na právnu úpravu v ust. § 425 ods. 1 v spojení s ust. § 427 ods. 3 Obchodného zákonníka a uvádza, že zodpovednosť predávajúceho môže vzniknúť v rôznych okamihoch trvania zmluvného vzťahu medzi kupujúcim a predávajúcim. Pre úpravu zodpovednosti za vady je rozhodujúci jeden okamih, a to okamih prechodu nebezpečenstva škody na tovare (§ 455 až § 461). Tým, že žalobca vozidlo po vykonaní prehliadky podľa Preberacieho protokolu prevzal dňa 18.1.2019, prešlo na neho riziko nebezpečenstva škody na tovare, okrem vady čelného skla, ktorá vada bola zjavnou a žalovaný ju uznal. Vo vzťahu existencii skrytých väd, ktoré sa stali zjavnými neskôr, t.j. v čase prechodu nebezpečenstva škody dôkazné bremeno zaťažuje kupujúceho. Kupujúci síce včas žalovanému oznámil vady predmetu kúpy, ktoré sa prejavili po prevzatí tohto vozidla a súčasne uplatnil zodpovednostný nárok e-mailom zo dňa 21.1.2019 a listom zo dňa 24. januára 2019, ktorým vyzval žalobcu na odstránenie popísaných väd, avšak na vybavenie reklamácie, t.j. posúdenie jej dôvodnosti či nedôvodnosti uvedené motorové vozidlo žalovanému nepristavil. Pokiaľ žalovaný v súdnom konaní v rámci obrany tvrdil, že vozidlo bolo pred prevzatím žalobcom riadne prehliadnuté a okrem na prehliadke zistených väd, ktoré opravil, o iných vadách okrem vady čelného skla vedomosť nemal, tieto v dôsledku nepristavenia predmetu kúpy ani nemohol posúdiť, tak bolo na žalobcovi ako nositeľovi dôkazného bremena dokázať opak, čo sa mu nepodarilo.

38. Žalobca nepostupoval v zmysle v ust. § 436 a § 441 Obchodného zákonníka upravujúcich nároky žalobcu zo zodpovednosti za vady predmetu kúpy, a to nielen pri vade zjavnej, ale i ním tvrdených skrytých väd. Zo samotnej komunikácie medzi žalobcom a žalovaným podľa e-mailu zo dňa 21. januára 2019 a listu zo dňa 24. januára 2019 vyplýva, že žalobca uskutočnil voľbu zodpovednostného nároku. Pri uskutočnenej voľbe žalobcom o odstránenie väd žalovaným, žalobca bez ďalšieho nemohol dať žalovaného do situácie len jednostranného oznámenia nákladov ako škody vzniknutej z titulu odstránenia väd tretím subjektom. V danej skutkovej a právnej situácii zákonná úprava vyplývajúca z ust. § 436 až § 441 Obchodného zákonníka v spojení s ust. § 440 ods. 2 Obchodného zákonníka v podstate rešpektuje zmluvný vzťah a dôsledky jeho porušenia, t.j. že bez uvedenej postupnosti, bez ďalšieho nemôže vstúpiť pri uplatnenom zodpovednostnom nároku tretí subjekt, výsledkom ktorého vstupu má byť škoda predstavujúca náklady uhradené žalobcom ako kupujúcim za odstránenie väd týmto tretím subjektom na miesto žalovaného. Úprava v ust. § 436 ods. 2 Obchodného zákonníka jednoznačným spôsobom stanovuje postupnosť v prípade, že predávajúci k uplatnenému nároku na odstránenie väd nepristúpi, dôsledkom čoho je dispozičné oprávnenie kupujúceho, v danom prípade žalobcu buď požadovať primeranú zľavu, ktorá by mohla pokryť následne vynaložené náklady na odstránenie týchto väd tretím subjektom, t.j. odlišným od žalovaného ako predávajúceho, prípadne je dané právo aj odstúpenia od zmluvy. Ani táto situácia však vo vzťahu k žalobcovi nenastala, pretože bolo preukázané to, že predávajúci k uplatnenému nároku na odstránenie väd ani nemohol pristúpiť, keďže predmet kúpy mu nebol daný do jeho dispozície za účelom realizácie žalobcom zvoleného nároku, t.j. odstránenia týchto väd. Ak žalobca takto nepostupoval, tak potom nemohol byť úspešný v uplatnenom nároku na náhradu škody, ktorá v podstate zodpovedala nákladom vynaloženým žalobcom pre tretí subjekt, ktorý zabezpečoval odstránenie väd reklamovaných žalobcom žalovanému. Pri vyhodnocovaní

žalobcovho nároku na náhradu škody okresný súd správne aplikoval ust. § 440 ods. 2 Obchodného zákonníka, pričom je potrebné poukázať i na ust. § 437 ods. 4 Obchodného zákonníka. Ak aj z ust. § 437 ods. 4 Obchodného zákonníka vyplýva, že popri nárokoch zodpovednostných existuje aj nárok na náhradu škody, neznamená to, že oprávnený subjekt, v danom prípade žalobca, by mal tieto nároky zamieňať, resp. že zodpovednostný nárok nahradí nárokom na náhradu škody, ktorá v konečnom dôsledku je až následkom vadného plnenia.

39. Je potrebné súhlasiť so záverom okresného súdu vyjadreným v odseku 27. odôvodnenia i v tom, že doložené pokladničné doklady, nachádzajúce sa na č.l. 16 - 18 spisu, sami o sebe nepreukázali, že všetky vyúčtované náklady boli vynaložené výlučne na žalobcom oznámené vady podľa e-mailu zo dňa 21.01.2019 a listu zo dňa 24.01.2019, ak aj sám žalobca v podanom odvolaní uviedol, že „...čo sa týka obrany žalovaného, že sa netýkajú reklamácie, nie je to pravda. Možno čiastočne obrysovka na svetlo na kufri autobusu, ktoré žalobca reklamoval“. Pokiaľ žalobca v odvolaní poukazoval na chýbajúci mikrofón, tak v rámci konania pred súdom prvej inštancie nenamietal jeho následné dodanie žalobcom, pričom vadu nefunkčnosti celého systému audio sústavy uviedol až v odvolacom konaní, na ktoré tvrdenie pre neplnenie podmienok v zmysle ust. § 366 CSP odvolací súd nemohol prihliadať, tak v rámci konania pred súdom prvej inštancie bolo preukázané, že žalobca mu mikrofón dodal, avšak v konaní pred súdom prvej inštancie žalobca nesporeoval nefunkčnosť celého systému audio sústavy.

40. Len k úplnosti poukazuje odvolací súd na rozporne vyznievajúce tvrdenie žalobcu, ak v bode 5./ žaloby uviedol, že „počas cesty do Bardejova sa objavili vady, o ktorých musel predávajúci vedieť, lebo nemohlo dôjsť k takému výraznému poškodeniu autobusu počas tejto jednej jazdy“, pričom podľa preberacieho protokolu malo vozidlo najjazdených 428.735 km a na strane druhej z faktúry Motor-Car Prešov vystavenej dňa 27.06.2019 vyplýval počet najjazdených kilometrov 445.692, pričom dátum zákazky je uvedený 08.04.2019. Teda, oproti stavu k 18.01.2019 do stavu prijatia zákazky (oprava) 08.04.2019 bol stav kilometrov výrazne navýšený, k čomu by pri žalobcom tvrdenom „výraznom“ poškodení autobusu počas jednej jazdy do Bardejova nemalo dôjsť.

41. K námietke nesprávneho právneho posúdenia námietky nedostatku aktívnej legitímácie žalobcu vo vzťahu k nároku týkajúcemu sa prenájmu autobusu za obdobie od 09.04.2019 do 23.04.2019, ktorý dokladoval faktúrou č. 011/2019, v ktorej je ako odberateľ označený M. U. - Bus trans, IČO: 30 632 021 (č.l. 21 spisu) a nároku z faktúry č. 201900251, kde je uvedený totožný odberateľ, tak v zhode s okresným súdom i krajským súdom poukazuje na to, že vo všeobecnosti sa vecnou legitímáciou rozumie právo alebo povinnosť vyplývajúca z hmotného práva. V danom prípade, z týchto dôkazov vyplynulo len to, že odberateľom bol subjekt odlišný od žalobcu. Okresný súd správne vyslovil v odseku 28. odôvodnenia, že žalobca nepreukázal právny vzťah k právam a povinnostiam viažucim sa k týmto faktúram, a tým ani legitímáciu domáhať sa voči žalovanému nárokov spojených s uvedenými faktúrami.

42. Krajský súd uvádza, že k žalobcom uplatnenej škode neboli splnené ani skutkové, ani právne predpoklady vzhľadom k vyššie uvedenému, a preto, pokiaľ okresný súd výrokom II. žalobu vo zvyšku zamietol, jeho rozhodnutie bolo vecne správne a krajským súdom potvrdené, keď okresný súd pri správne zistenom skutkovom stave postupoval v súlade so zákonnými ust. § 436 až § 441 v spojení s ust. § 440 ods. 2 Obchodného zákonníka.

43. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1, za analogickej aplikácie § 256 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP. Vzhľadom k tomu, že žalobca nebol oprávnenou osobou na podanie odvolania voči výroku I., z procesného hľadiska zavinil, že odvolanie voči výroku I. rozsudku okresného súdu muselo byť odmietnuté a vo veci samej bol neúspešný, bolo krajským súdom rozhodnuté tak, že žalovaný má nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania. Podľa ust. § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa ust. § 428 CSP v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa ust. § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa ust. § 429 ods. 2 CSP povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
 - b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
 - c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.
- Podľa ust. § 430 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa ust. § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Podľa ust. § 421 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa ust. § 432 CSP dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Podľa ust. § 433 CSP dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Podľa ust. § 434 CSP dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 435 CSP v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.